

## WEB.2 ЯК ПРИНЦИП СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

УДК 378.147

1. Інформаційні технології та глобалізація є основними факторами, що впливають на розвиток системи освіти з кінця XX–XXI століття. Їх поєднання визначило появу нового типу освіти – «відкритої освіти». Термін «відкрита освіта» є метафорою, що точно відображає поєднання різних форм отримання освіти зі застосуванням сучасних засобів інформаційних та комунікаційних технологій. Відповідно система «відкритої освіти» є інтегральною формою єдиного інформаційно-освітнього простору, якій дозволяє реалізовувати масштабне розповсюдження освітніх послуг як у середині країни, так і поза її межами.

До нових тенденцій в освіті можна віднести: підключення до мережі інтернет усіх типів освітніх установ; формування великих сховищ електронного освітнього контенту; наявність мережі освітніх порталів; створення центрів методичної підтримки в освіті; розвиток комерційних та некомерційних освітніх проектів у мережі інтернет; електронних бібліотек та деякі інші.

2. У навчальній практиці процес формування мережевих децентралізованих моделей навчання ще лише відбувається, але саме мережеві технології готують для них підґрунтя. Вперше ідея про створення навчальної мережі була висунута на початку 70-х років XX століття – на зорі розвитку комп'ютерних мереж.

Е. Тофлер, аналізуючи *попередній досвід освіти* пише, що народна освіта була тим майстерним механізмом, котрий індустріалізація створила для підготовки необхідного для неї дорослого контингенту. А «сама по собі ідея зосередити в одному місці масу учнів (сировини) для обробки її вчителями (робітниками) у розташованій у центрі міста школі (фабриці) належить індустріальному генію. ... Пройшовши крізь цей освітній механізм, молодь вступала у доросле товариство, трудові, рольові та інституційні структури

якого були схожі на шкільні. Школяр не просто дізнавався фактів, потрібних йому згодом, він жив і знайомився з тим способом життя, який в мініатюрі повторював спосіб життя, який він мав вести в майбутньому» [1].

3. Швидкі зміни суспільства через прискорення темпів соціальних та технологічних змін вимагає від випускників вищів швидкої адаптації до нових аспектів професійної діяльності.

В основі повноцінної сучасної освіти та освіти майбутнього лежить взаємодія між людьми – викладачем і студентами, а також між самими студентами. Інформаційні технології є саме тим засобами, які можуть зробити це спілкування виключно ефективним [2].

Певною реакцією на нові соціальні умови є нові завдання для сучасної системи освіти: а) забезпечення для всіх бажаючих доступу до навчальних ресурсів на будь-якому етапі навчання, б) сприяння тим, хто готовий надавати знання, у пошуку учнів; в) надання можливості всім бажаючим публікувати свої результати та проекти.

В епоху телебачення та WEB 1.0 розробники навчального середовища створювали та фільтрували навчальні потоки. Тепер відбувається перехід до WEB 2.0: до соціальних проектів (мереж), де контент та зв'язки створюються самими користувачами, а адміністрація лише надає програмне середовище для їх взаємодії (Wikipedia, Facebook, MySpace, ін.).

На сьогоднішній день єдиного розуміння Web 2.0 не існує. Орієнтиром є висловлювання Тіма О'Рейлі (Tim O'Reilly), цитати з його статей. Наприклад: «Поява великого числа сайтів, об'єднаних деякими загальними принципами, із загальною тенденцією розвитку Інтернет – співтовариства, і назвав це явище Web 2.0, на противагу «старому» Web 1.0» [3].

4. Закон України «Про вищу освіту» визначає наступні принципи державної політики у сфері вищої освіти, серед них:

1) сприяння сталому розвитку суспільства шляхом підготовки конкурентоспроможного людського капіталу та створення умов для освіти протягом життя;

2) доступності вищої освіти;

3) незалежності здобуття вищої освіти від політичних партій, громадських і релігійних організацій (крім вищих духовних навчальних закладів);

4) міжнародної інтеграції та інтеграції системи вищої освіти України у Європейській простір вищої освіти, за умови збереження і розвитку досягнень та прогресивних традицій національної вищої школи;

5) наступності процесу здобуття вищої освіти;

6) державної підтримки підготовки фахівців з вищою освітою для пріоритетних галузей економічної діяльності, напрямів фундаментальних і прикладних наукових досліджень, науково-педагогічної та педагогічної діяльності;

7) державної підтримки освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності університетів, академій, інститутів, коледжів, зокрема шляхом надання пільг із сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів вищим навчальним закладам, що провадять таку діяльність;

8) сприяння здійсненню державно-приватного партнерства у сфері вищої освіти;

9) відкритості формування структури і обсягу освітньої та професійної підготовки фахівців з вищою освітою [4].

Більшість зафіксованих принципів державної політики у освіті, в умовах сучасного суспільства, можна реалізувати лише на основі/або з використанням е-технологій. Час показує, що й майбутнє освіти всіх рівнів буде нерозривно пов'язане з е-технологіями. В умовах високої конкуренції кращі позиції будуть мати вищі, які одним з пріоритетів оберуть застосування технологій Web.2 та створення модульного об'єктно-орієнтованого навчального середовища (Moodle) – динамічної, безкоштовної, відкритої системи управління освітою.

#### Список літератури

1. Тоффлер Э. Шок будущего. – М. : АСТ, 2002. – 557 с.

2. Гнеденко В.В. Тютяев А.В. Использование технологий Web 2.0 в образовании. – Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований. – 2009. – № 3 – С. 82–0. URL : <http://www.applied-research.ru/ru/article/view?id=12>

3. O'Reilly Tim. What Is Web 2.0. Design Patterns and Business Models for the Next Generation of Software. URL: <http://www.oreilly.com/pub/a/web2/archive/what-is-web-20.html>

4. Про вищу освіту. Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>

**Федоренко Т. Н., Федоренко Г. М.**

## **WEB.2 КАК ПРИНЦИП СОВРЕМЕННОГО ОБРАЗОВАНИЯ**

**Аннотация.** Рассматривается проблема информационных и коммуникационных технологий как условие формирования сетевых децентрализованных моделей обучения.

**Ключевые слова:** информационные и коммуникационные технологии; образование; децентрализованные модели обучения; технологии Web.2.

**Федоренко Т. М., Федоренко Г. М.**

## **WEB.2 ЯК ПРИНЦИП СУЧАСНОЇ ОСВІТИ**

**Анотація.** Розглядається проблема інформаційних і комунікаційних технологій як умова формування мережових децентралізованих моделей навчання.

**Ключові слова:** інформаційні та комунікаційні технології; освіта; децентралізовані моделі навчання; технології Web.2.

**Fedorenko T.M., Fedorenko G. M.**